

Κείμενο 1

Γονείς – έφηβοι: επανάσταση ή αρμονική συμπόρευση;

Απόσπασμα από ομιλία της Χρύσα Τζουμάκα-Μπακούλα, Αναπληρώτριας καθηγήτριας Παιδιατρικής Πανεπιστημίου Αθηνών που δημοσιεύτηκε ως κομμάτι πρακτικών συνεδρίου στο περιοδικό Ιατρικά, 4 Μαρτίου 2003, σσ. 48-49.

Ο μύθος πως ο έφηβος επαναστατεί εναντίον κάθε μορφής εξουσίας δε φαίνεται να ισχύει. Ερευνητικά δεδομένα συγκλίνουν στο γεγονός ότι, όταν ο γονιός βασίζει την απαίτησή του σε γνήσιο ενδιαφέρον για το συμφέρον του παιδιού του, τότε η εξουσία γίνεται εύκολα αποδεκτή. Όταν η απαίτηση βασίζεται στην επιθυμία του γονέα να δείξει κυριαρχία και δύναμη, τότε ο έφηβος την απορρίπτει.[...]

Ο James Baldwin είπε ότι τα παιδιά και οι νέοι πάντοτε δυσανασχετούν στις παραινήσεις των μεγάλων, αλλά και πάντοτε μιμούνται με απόλυτη επιτυχία τη συμπεριφορά τους. Οι έφηβοι δε μπορούν να μεγαλώσουν και να αυτονομηθούν, χωρίς να απορρίψουν και να αμφισβητήσουν. Η διαδικασία της ωρίμανσης είναι από τη φύση της συγκρουσιακή. Η ύπαρξη διαλόγου δε σημαίνει πως δεν υπάρχει καμιά εξουσία ή πως οι γονείς μπορεί να φέρονται σαν συνομήλικοι με τα παιδιά τους. Γιατί η οικογένεια είναι το μεγάλο εργαστήριο, όπου ο έφηβος μαθαίνει να διαπραγματεύεται κάτω από συνθήκες άνισης δύναμης, όπως θα χρειαστεί να το κάνει αργότερα στην κοινωνία, τη ζωή.

Όμως, αγαπητοί φίλες και φίλοι, η οικογένεια δε γίνεται να λειτουργήσει μ' αυτόν τον καταλυτικό και πυροσβεστικό τρόπο στην έκρηξη της εφηβείας, αν δεν έχει μάθει να λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο από τη βρεφική και παιδική ηλικία των εφήβων. Οι γονείς δε γνωρίζονται για πρώτη φορά με τα παιδιά τους στην εφηβεία. Οι σχέσεις τους χτίζονται αμοιβαία σε κάθε στάδιο ανάπτυξης και εξέλιξης των παιδιών. Όσο πιο έγκαιρα οι σχέσεις αυτές παγιώνονται και από τις δύο πλευρές, τόσο η προπαρασκευαστική περίοδος για την εφηβεία εγγυάται την άμβλυση αντιπαραθέσεων και εντάσεων.[...]

Στρωματοποιημένη δειγματοληπτική έρευνα στην Αθήνα από το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών το 1988 έδειξε ότι:

- Και τα αγόρια και τα κορίτσια ηλικίας 15-19 και 20-24 ετών στη συντριπτική τους πλειονότητα (μέχρι και 91%) δηλώνουν ότι έχουν καλές σχέσεις και με τους δύο γονείς, ιδιαίτερα τα αγόρια της μικρότερης ηλικίας.

- Οι πιο συχνές «συγκρούσεις» γονέων-εφήβων εστιάζονται στη σεξουαλική δραστηριότητα και συμπεριφορά, κυρίως των κοριτσιών, σε θέματα σπουδών ή εργασίας, κυρίως των αγοριών, στη διασκέδαση και επιλογή φίλων (αυστηρότεροι οι πατεράδες στα κορίτσια).
- Οι γονείς είναι εκείνοι που εμπιστεύονται κατεξοχήν οι έφηβοι, κυρίως τα αγόρια, για τις δύσκολες αποφάσεις τους και προσδοκούν στήριξη και βοήθεια από αυτούς, ενώ παράλληλα δικαιολογούν απολύτως το ενδιαφέρον και την αυστηρή τους στάση. [...]

Κείμενο 2

Όλοι οι γονείς είναι δειλοί

Είναι τελικά η υπερβολική προστασία ένα είδος κακοποίησης;

Το κείμενο αποτελεί άρθρο της Παπαδημητρίου Λένας και δημοσιεύθηκε στο ΒΗmagazino την Κυριακή 01 Μαρτίου 2015. Διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης.

Το εκπαιδευτικό ριάλιτι «World's Worst Mom»¹ προβάλλεται στο DiscoveryLifeChannel. Το εμπνεύστηκε η Λενόρ Σκενάζι, η δημοσιογράφος από τη Νέα Υόρκη που κέρδισε επάξια τον προαναφερθέντα τίτλο το 2008, όταν τόλμησε να ομολογήσει ότι άφησε τον εννιάχρονο γιο της να μπει μόνος του στο μετρό. Μαινόμενοι γεννήτορες έπεσαν πάνω της να τη «λιντσάρουν» και κάπως έτσι πυροδοτήθηκε το ντιμπέιτ για την ανελευθερία των σύγχρονων παιδιών. Σιγά σιγά η καμπάνια «εγρήγορσης» της Σκενάζι άρχισε να κερδίζει έδαφος. Στο «World's Worst Mom» η ίδια παρεμβαίνει, για να συνεντεύξει γονείς που «πνίγουν» τα παιδιά τους μέσα σε τόνους χαρτί αεροπλάστ².

Αυτοί οι γονείς είναι πλέον ο κανόνας. Οι ειδικοί προειδοποιούν ότι τα σημερινά υπερπροστατευμένα παιδιά της Δύσης μεγαλώνουν χωρίς τα στοιχειώδη διδάγματα επιβίωσης. Μπορεί να έχουν πλείστες ακαδημαϊκές δεξιότητες, αλλά δεν είναι «streetsmart»³. Ήτοι ένα εννιάχρονο αγόρι σήμερα μπορεί να παίζει στα δάχτυλα το MP4⁴ ή το iPad, αλλά οι γονείς του τρέμουν να το αφήσουν έστω και για μισή ώρα μόνο στο σπίτι ή να το στείλουν στο γειτονικό μάρκετ. [...] Η δε απουσία ελεύθερου (όχι κατευθυνόμενου) παιχνιδιού συνδέεται άρρηκτα με την κατάθλιψη και τις αγχώδεις διαταραχές στην παιδική ηλικία (η συχνότητα των οποίων είναι, στις ΗΠΑ τουλάχιστον, πενταπλάσια έως οκταπλάσια σε σχέση με το 1950) και βέβαια με την πανδημία παιδικής παχυσαρκίας και διαβήτη τύπου 2. Τα παιδιά είναι πλέον καταδικασμένα να ζουν κάτω από μια

¹ Η χειρότερη μαμά του κόσμου

² Το περιτύλιγμα με τις φυσαλίδες αέρα που χρησιμοποιείται για το περιτύλιγμα των εύθραυστων δώρων.

³ Περπατημένα, της πιάτσας

⁴ Ηλεκτρονικό παιχνίδι

οργουελική, γονική επίβλεψη (σημειωτέον ότι από τη δεκαετία του '70 έως σήμερα η μέση απόσταση που μπορεί να διανύσει ένα παιδί μόνο του στη Βρετανία μειώθηκε σχεδόν κατά 90%).

Το ντιμπέιτ γύρω από τις παρενέργειες του «helicopter parenting»⁵ τροφοδοτείται διαρκώς. Προ ημερών ο καναδός συγγραφέας Μάικλ Κρίστι έγραψε στους «New York Times» ένα άρθρο με τίτλο «Όλοι οι γονείς είναι δειλοί» στο οποίο περιγράφει την υπερπροστατευτική μητέρα του, η οποία παλεύει να καταπνίξει το πάθος του για το σκέιτμπορντ παθαίνοντας κρίσεις πανικού, όταν ο ίδιος βιώνοντας την εφηβική έξαψη σπάζει σχεδόν νομοτελειακά κνήμες, περόνες, σπονδύλους και δόντια. Στα 17 του αποφασίζει να σπάσει και το γλιτσερό, μητρικό κουκούλι που τον κρατάει παγιδευμένο. Θα ζήσει για πολλά χρόνια μακριά.

Στο δεύτερο ήμισυ του άρθρου του ο Κρίστι σκύβει με συγκατάβαση πάνω από το αμάρτημα της μητρός του, μόλις γεννιέται ο γιος του: «Βγαίνοντας με το παιδικό καρότσι στο κυκλοφοριακό χάος του μεσημεριού, η πόλη έμοιαζε ξαφνικά να δονείται από κινδύνους: αυτοκίνητα που άλλαζαν απότομα πορεία, εν δυνάμει απαγωγείς, τοξικά αέρια και πεταμένες βελόνες». [...].

«Ποτέ δεν πίστευα ότι γονεϊκότητα σημαίνει να μαθαίνεις να ζεις με αυτόν τον αδυσώπητο, οξύ φόβο» καταλήγει.

Παρά ταύτα, η υπερπροστασία παραμένει ένα είδος κακοποίησης. Το ταξίδι πάνω στη σανίδα εγγυάται κινδύνους αλλά και γνώση ζωής.

Κείμενο 3

Τα οικογενειακά πορτραίτα του κυρίου Ντελ

Το ποίημα προέρχεται από την ποιητική συλλογή της Χλόης Κουτσουμπέλη «Οι ομοτράπεζοι της άλλης γης», εκδόσεις Γαβριηλίδης 2016.

Στην οικογένεια μου είμαστε όλοι πορτρέτα.

Ζούμε γαντζωμένοι από καρφιά.

Με πρόσωπα χλωμά και μάτια μαύρα
μαλλιά σε κότσο και παλαιομοδίτικα φουστάνια

σακάκια που μυρίζουν πράσινο σαπούνι.

Καθώς είμαστε κρεμασμένοι σε τοίχους
που χρειάζονται σοβάτισμα,

έξαφνα κάποιος ερωτεύεται

η κορνίζα του ραγίζει

⁵ Ο γονέας – ελικόπτερο (υπερπροστατευτική σχολή γονεϊκότητας)

και κυλάει στο πάτωμα.
Στον τοίχο εμφανίζεται τετράγωνος
ο λεκές της απουσίας.
Ύστερα από λίγο κάποιος τον ανασύρου
τον αποκαθιστούν στην αρχική του θέση.
Μόνο τα μάτια του για λίγο αλλάζουν χρώμα.
Μπορεί όμως να' ναι κι απ' την υγρασία.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 20)

Να πυκνώσεις σε περίπου 80 λέξεις το περιεχόμενο των τριών πρώτων παραγράφων του Κειμένου 1.

Μονάδες 20

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 35)

Ερώτημα 1^ο (μονάδες 15)

Ποια είναι η βασική θέση που διατυπώνει η συγγραφέας του Κειμένου 2 (μονάδες 4) και ποια, κατά τη γνώμη σου, η πρόθεσή της, ο σκοπός για τον οποίο έγραψε το κείμενο (μονάδες 6); Πιστεύεις ότι οι τρόποι πειθούς που χρησιμοποιεί πραγματώνουν αυτόν τον στόχο; (μονάδες 5)

Μονάδες 15

Ερώτημα 2^ο (μονάδες 10)

Με ποιον τρόπο συνδέονται νοηματικά η τρίτη, η τέταρτη και η πέμπτη παράγραφος του κειμένου 2; «Το ντιμπέιτ γύρω ... καταλήγει». (μονάδες 6) Ποια η νοηματική σχέση της τελευταίας παραγράφου με αυτές και με το υπόλοιπο κείμενο; (μονάδες 4)

Μονάδες 10

Ερώτημα 3^ο (μονάδες 10)

α. Να βρεις στο Κείμενο 1 τέσσερις φράσεις με μεταφορική/συνυποδηλωτική λειτουργία της γλώσσας (μονάδες 4) και να δικαιολογήσεις αυτή την επιλογή (μονάδες 4).

β. Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 ένα επίθετο που αποδίδει τη θέση της ομιλήτριας για την περίοδο της εφηβείας και ένα επίθετο με το οποίο αποδίδεται η θέση της για τον ρόλο της οικογένειας (μονάδες 2).

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 15)

Τι σημαίνει, κατά τη γνώμη σου, ο παραλληλισμός στο Κείμενο 3 των προσώπων της οικογένειας με πορτραίτα για τα συναισθήματα που έτρεφαν και τις σχέσεις μεταξύ τους; Θα ήθελες να είσαι μέλος μιας τέτοιας οικογένειας; Να απαντήσεις με στοιχεία από το κείμενο (150-200 λέξεις).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 30)

Ως εκπρόσωπος του μαθητικού συμβουλίου του σχολείου σου έχεις προσκληθεί από τη Σχολή Γονέων του δήμου σου σε μια ημερίδα αφιερωμένη στις ορθές γονεϊκές πρακτικές για την αντιμετώπιση της εφηβείας. Να συντάξεις μία ομιλία (350-400 λέξεων) στην οποία, αξιοποιώντας δημιουργικά τα Κείμενα 1 και 2, αναλύεις: α. τους ενδεδειγμένους τρόπους συμπεριφοράς των γονέων, ώστε να έχουν μια αρμονική σχέση με τα παιδιά τους και να τα βοηθήσουν στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν και β. τις προϋποθέσεις ώστε οι γονείς να ανταποκριθούν σ' αυτόν τον ρόλο;

Μονάδες 30